

Систем „куване жабе“ је разрађен у кухињи светске елите од стране стручњака за психологију масе.

Када би се нешто наметнуло одмах дошло би до побуне, али наметање постепено људи прихватају и не примећују.

Вековима су покушавали народу да наметну своје мишљење, али им није полазило за руком и зато су вођени силни ратови.

Људи су били прогањани од владара који су себе поистовећивали са боговима и од њихових врачева.

Данас су дозволили да свако изнесе своје мишљење, јер се то мишљење не чује далеко од мишљења протежираних њихових писаца, кроз различите медије и електронске и штампане. У последњих педесетак година им је пошло за руком оно што нису успели у предходних 5000 година.

Захваљујући највећем злочиначком уму кога су свет и Србија изродили – Николи Тесли.

Никола Тесла је радио са Нојменом на нискофреквентним таласима, који утичу на таласе у можданој, сивој, маси и на тај начин утичу на понашање и деловање људи.

То је био главни задатак злочинца Тесле, а као нус производ су струја, радио, телевизија, интернет.

Наглим развојем радија, а посебно телевизије, светски моћници су почели да намећу човечанству кодекс понашања, облачења, исхране, комплетне културе.

Чак су ишли до таквих ситних детаља да људима објасне како ће да воде љубав!?

То су могли да ураде захваљујући спрези световног и духовног, владара и свештенства.

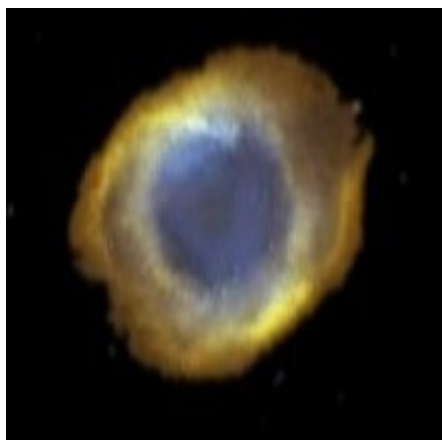
Људи не схватају да је све потекло од два мита која су мењана и прилагођавана за потребе свештенства и владара.

Мит о постанку и мит о месији, се протежу код свих народа, само су имена мењана и прилагођавана.

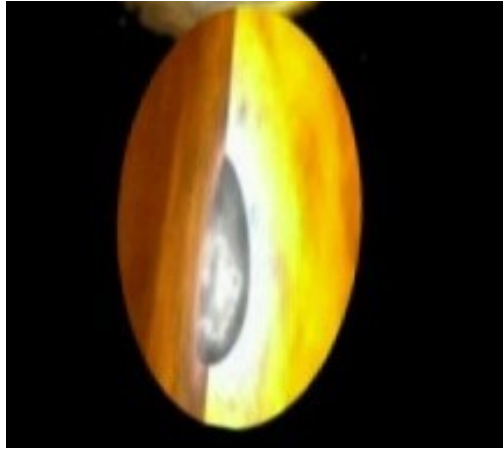
Зато су се митови извитоперили и људи су због силних митова одстранили Бога, а почели су да се клањају симболима, статуама, киповима, иконама, свештенству.

Један мит је прави:

По миту процес стварања света је покренула божанска стваралачка сила **СЛОБОДАН**.

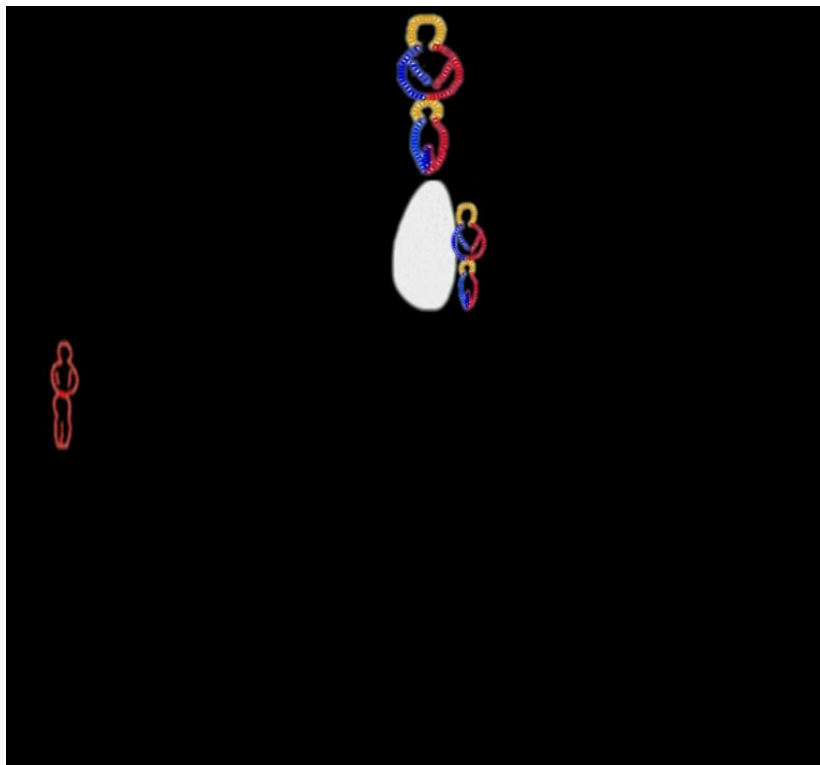

Процес се одвијао у бескрајном простору унутар јајета света, које је било подељено на две постељице, из којих је требало да се појави по пар **СЛОБА**, предходних образаца човека.

Сваки **СЛОБО** је био пар у себи и садржавао је два духовна принципа.

Догодило се да женски принцип **ДАНА**, није сачекала период сазревања, који је одредио **СЛОБОДАН**, већ се појавила из јајета пре времена, без свог позитивног принципа, спустила се у простор да створи свој сопствени свет.

СЛОБОДАН је желео да исправи грешку, па је из друге половине јајета, створио двојно биће – **СЛОБУ**, које је поседовало два принципа.

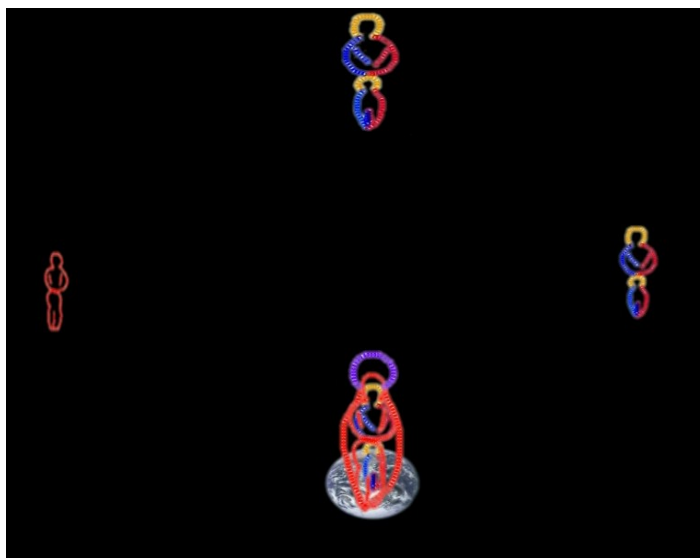
Узевши шест дела кључне кости **СЛОБОДАНА**, **СЛОБО** је, служећи се вилицом и језиком, као ткачким чунком, изаткао читав Свемир.

Угледавши Мајку Земљу нагу, **СЛОБО** јој је оденуо сукњицу од влати траве, што представља прву реч поретка уређеног света, који се пројектује као спирални талас ДНА.

Дана, Дажбог, Свети Дух, је желела да сазна снагу речи да би створила свој свет, па је од материје – земље, направила биће без духа и душе. Отац је у материју ставио душу, а Син је огрнуо Духом – Астралом.

Тако је настао биолошки живот на Земљи.

Касније су настале легенде на основу ове, о Тијамати и Мардуку, јер су људи обожавали Мајку, као и дан данас, јер је култ мајке укорјењен код свих људи и зато су многи још увек на овој планети, јер су везани за материјално, а не за духовно.

ТИАМАТ

Тиамат на бабилонског [цилиндра бртве](#)

У [Бабилонски митологије](#), **Тиамат** је [каос чудовиште](#), Примордијални [богиња](#) од [оцеана](#), Парење с [Абзџу](#) (Бога слатке воде) за производњу млађи богови. Претпоставља се да постоје два дијела Тиамат Мутхос, први у којем Тиамат је "цреатрих", кроз "[Свето брак](#)" Између сол и свјеже воде, мирно стварање свемира кроз наредне генерације. У другом "[Цхаоскамф](#)" Тиамат сматра монструозне утјеловљење [праисконски каос](#). [1] Овај помак у космолошки метафора је повезан с развојем [Патријархални](#) структурама моћи и претпоставка власт монархистичких "[Лугал](#)" (Лу = Човјек, Гал = Биг), тијekom [Рано династичким](#) раздобље [Сумерски](#) Повијест и институционализација ратовања [2]. Иако нема преседана рано за то, неки извори јој идентифицирати са сликама [море змија](#) или змај. [3] У [Енума Елисх](#), [Бабилонски еп](#) од [стварање](#), Она рађа прва генерација божанстава, она је касније чини рат на њих и убили бога олуја- [Мардук](#). Небо и земља су формиране од ње дијели тијела.

Тиамат је био познат као Тхалаттѐ (као варијанта [Тхаласса](#), [Грчки](#) ријечи за "море") у [Хеленистички](#) Бабилонски [Бероссуса](#) Први свезак универзалне повијести. Сматра се да име Тиамат је пао у средњим пријеводима изворних вјерских текстова, јер неке акадском преписивачи од [Енума Елисх](#) замијенити обичним ријечи за "море" за Тиамат, будући да два имена постала у суштини исти, због удруживања.

Тхоркилд Јацобсен [4] и Валтер Буркерт како тврде у вези с Акадском ријеч за море, тџамту, Након рани облик, ти'амтум. [5]

Буркерт наставља тако што језичну везу Тетхус. Он сматра касније облик, тхалаттх, Да се

односе јасно на грчки Тхаласса, "Море". Бабилонски еп Енума Елисах је добио име по својој инципит: "Када изнад" небеса још увијек не постоји ни на земљи доље, Апсу слатководни океан био тамо ", рекао је први, Ствараоче", и Тиамат, морска море ", она која их је родила све", они су "мијешање у њихове воде." Сматра се да је женска божанства су старији од оних у мушкараца Мезопотамија и Тиамат свибањ су почели као дио култа Намму, Женски принцип водене креативне снаге, с једнако јаким везама у подземни свијет, који претходи појава ЕА-Енки.[6]

Харриет Црауфорд налази то "мијешање вода" бити природна значајка средње Перзијског заљева, гдје свјеже воде из водоносника Арапског мијешати и мијешати с соли морске воде. [7] Ово својство је особито вриједи за подручје Бахраин, Чије име у Арапски значи, "два мора", а за коју се сматра да је мјесто Дилмун, Изворни мјесто сумерски стварање увјерења. [8] Разлика у густоћи соли и свјеже воде, вожње осјетан раздвајања.

Тиамат Такођер је тврдио да је рођак с Сјеверозападна семитски техом (תהום) (дубине, понор), У Књига Постанак 1:2.[9]

Иако Тиамат се често описује од стране сувремених аутора као море змија или змај, Без древним текстовима постоје у којем постоји јасна повезаност с оне врсте створења, а идентификација је расправљало.[10] Енума Елисах изричито наводи да није дао Тиамат рођење на змајеве и змије, Али су укључени међу већим и опћи попис чудовишта, укључујући шкорпион мушкарце и мерпеопле, Нитко од којих упућују на то да било који од дјеце наликују мајке или су чак и ограничена на води створења.

У Енума Елисах њезин физички опис укључује реп, бедро, "Доњи дијелови" (што трести заједно), трбух, виме, ребра, врат, глава, лубање, очи, носнице, уста, И усне. Она је утроба (вјеројатно "пријева"), срце, Артерије и крв.

Строго модеран приказ Тиамат као мулти-на челу змај је популаризирао у 1970 као датост Дунгеонс & Драгонс РПГ игре надахнут ранијим изворима повезивање Тиамат с каснијим митолошким ликовима, као што су Лотан.[11]

Апсу (Или Абзу, Из сумерске аб = Вода, зу = Сада) отац на Тиамат Старији божанства Лахму и Лахаму ("Мутне"), наслов даје вратаре на Енки Абзу храм у Ериду. Лахму и Лахаму, пак, били су родитељи оси или стожер на небу (Ансхар, Од = Небо, Схар = Осовина или стожер) и земљу (Кисхар) Ансхар и Кисхар сматрани су у сусрет на хоризонту, постајући тиме, родитељи Ану (Небеса, библијски "Схемауим") И Ки (Земља, библијски "Еретз"Цреатед бу Елохим у Постанак 1:01).

Тиамат је "Схининг" персонификација слане воде који је урлао и поби у хаосу изворне креације. Она и Апсу испуњен козмичком понор са исконски водама. Она је "Умму-Хубур који је све створио. "

У миту снимљене на клинастом таблете, Божанство Енки (Касније ЕА) вјерује да је исправно Апсу, Узрујан хаос они створили, био планирања убојства млађе божанства, и тако га ухватили, држећи га затвореник испод је храм Е-Абзу. То је разљутило Кингу, Њихов син, који је извијестио догађаја Тиамат, након чега је она топ чудовишта за борбу божанства како би осветити АпсуСмрти. То су своје потомство: дива море змије, Олуја демони, рибе-људи, шкорпион, мушкараца и многе друге.

Тиамат имао Таблете оф Дестину те у борби примордијалне она их дао Кингу, Бог је изабрао као њезин љубавник, а водитељ јој домаћин. Божанства окупили у страху, али Ану(Замијенио

касније, први је Енлил и, у касним верзији која је преживјела након прве династије у Бабилон, Према Мардук, Син Еа), први вађење обећање да ће он бити штовани као "краљ богова"Јој свладао, наоружани стријеле вјетра, нето, клуб, и непобједив копље.

А Господин је стајао на Тиамат је стражњим дијелом,

А са својим немилосрдним клуб је разбио јој лубању.

Он је рез кроз канале њезине крви,

И он је на сјеверу вјетар га носе далеко у скровитим мјестима.

Одсецање Тиамат на пола, он је направио од ње ребара свода неба и земље. Њезин плач очи постао извор Тигрис и Еуфрат, Њезин реп постао Млијечни пут. Уз одобрење од старијих божанства, узео из Кингу тхе Таблете оф Дестину, Сам инсталација као водитељ бабилонског Пантеон. Кингу је заробљен, а касније био убијен: његова црвена крвна помијешана с црвене глине Земље би тијело човјечанства, створен да дјелују као слуга млађе Игиги божанства.

Главни тема епа је оправдано уздизање Мардук заповиједати над свим божанствима. "То је одавно схватио да Мардук еп, за све своје локалне бојање и вјеројатно изради од стране бабилонског теолози, одражава у бити старији сумерским материјала, "Америцан Асуриологист Е. А. Спеисер примијетио у 1942[12] додајући "точно сумерске прототип, међутим, није појавио до сада." Без потврду у преживјелих текстовима, то претпоставити да су бабилонске верзије приче темељи се на модифицирана верзија старијег еп, У којем Енлил, А не Мардук, Био је бог који је убио Тиамат,[13] је у новије вријеме је одбацио као "изразито невјеројатно",[14] у ствари, Мардук нема прецизно сумерски прототип.

Тхе Тиамат мит је један од најранијих биљежи верзије Цхаоскампф, Битка између културе херој и цхтхониц или водених чудовишта, змије или змаја.[15] Цхаоскампф мотиве у другим митологијама повезане изравно или неизравно Тиамат мит укључују Хетита Иллууанка мит, а грчка традиција АполонЈе убојство Питон као потребне мјере за преузимање Делфски Орацле.[16]

Према неким анализама постоје два дијела Тиамат мит, први у којем је Тиамат креатор Божица, Кроз "свети брак"Између сол и свјеже воде, мирно стварање свемира кроз наредне генерације. У другом"Цхаоскампф"Тиамат сматра монструозне утјеловљење праисконски каос.[17]

Роберт Гравес[18] сматра Тиамат смрт Мардук примјер смјене на власти од матријархат на патријархат кроз револт божице је ортак. Мерлин Стоне у Кад је Бог био жена (1976) слиједи Гравес и везе требало успон патријархалне структурама моћи и претпоставка власт монархистички "Лугал" (Лу = Човјек, Гал = Биг), тијekom Рано династичким раздобље Сумерски Повијест и институционализације ратовања.[19]

ДОГОНСКА КОЗМОЛОГИЈА

Амма, врховно биће, постојао је када још није било свемира, ни простора, ни времена... Ријеч амма на догонском језику значи "држати нешто на једном мјесту, чврсто стежући". Амма је, по ријечима Догона, "било нешто као спирално кретање унутар јајета". Под утјецајем тог спиралног кретања настало је најмање зрнце по. Оно се налазило у средишту, "окретало се и лучило честице материје са звучним и свјетлосним дјеловањем, али је сâмо ипак остајало невидљиво и нечујно." По, које се најчешће успоређује са зрном сирка, значајном ратарском културом Догона, узето је само симболично да би се дао приказ настанка материје и самог бога Амма који се поистовјеђује с најситнијом честицом материје.

У клици или зрнцу по, Амма је изградио читав свемир у облику јала. Затим је дошло до отварања "ока Амме" и назирања нејасних обриси ствари које су се почеле претварати у тону. Задржавајући своје спирално кретање, ови облици су претходили појави "спиралних звјезданих свјетова" или "граница свјетова" - јалу уло. Израз "јалу уло" означава Млијечни Пут у чијем се саставу налази и Земља. Постоји седам таквих "граница свјетова". Узгред, Догони имају врло развијену симболику бројева, при чему број 7 изражава мноштво. Ова фаза означава стварање свих спиралних звјезданих свјетова који испуњавају свемир. У овој етапи стварања "јаје свијета" још је увијек било затворено. Како би свијет пустио "ван", Амма се почео вртјети око своје оси. Вртећи се и плешући, Амма је створио све спиралне звјездане свјетове свемира. Након звјезданих свјетова, створено је све друго, а прије свега сјемење разних биљака. Занимљиво је да звјезде и сјеменке Догони схваћају попут "близанаца", па тако многа небеска тијела носе називе биљака. Потом је Амма створио прво живо биће - Номмо анагонноа, које се описује на различите начине, као получовјек-полузмија или као риба. Номмо се размножио па су настала четири Номмоа. Номмо ди, Номмо титијан, О Номмо и Ого, биће немирне ћуди. Нестрпљиви Ого није могао сачекати завршетак стварања козмоса, већ је саградио "ковчег" и "пустио се њиме у простор", потом се опет вратио својим близанцима, да би се на крају спустио на Земљу. Тиме је унио неред у свијет и пореметио Аммине планове, а Амма је, разљућен Оговом самовољом, скупио све што је створио и смјестио у зрнце по. Како би се свемир "очистио", било је потребно жртвовати једног од Номмоа. Био је то О Номмо. Његовим жртвовањем и ускрснућем свијет је попримио просторно-временско обиљежје, а небеска тијела су се почела кретати. Затим је зрнце по из себе излучило "скривене" ствари и тако омогућило рађање свијета, баш као што је то био случај у првом покушају стварања свијета. Догони, дакле, говоре о двјема етапама стварања свемира : прво "дјеловањем Амме", а друго "дјеловањем зрнца по". Дио садржаја овог зрнца нашао се у ковчегу којег је саградио ускрсли Номмо. Спуштањем ковчега на Земљу завршено је стварање свијета, након чега се Амма "завукао", попримивши свој првобитни облик. Оно што даје нарочити печат изнешеним предајама Догона јест чињеница да су оне постале дјелатне; њихове козмологијске идеје прожеле су свакодневни живот у свим његовим порамма, оне су се штовише укоријениле у њихова вјеровања и поступке. Одредиле су тлоцрт села, израду хамбара који у себи носе идеју "ковчега", утјецале су на њихове обрте и оставиле трага чак и у предметима за свакодневну употребу. Њихов живот се заснива на сложеној, али уреденој основи у којој ништа није случајно.

СТВАРАЊЕ СВЕТА

Свет је на почетку био заоденут тамом. Али Свевишњи је показао Златно Јаје, у коме се налазио Род – Родитељ свега постојећег.

Род је створио Љубав – Ладу-мајчицу. Пробивши снагом Љубави, зидове своје тамнице он створи Васељену – небројено мноштво звезданих светова, као и наш овоземаљски свет.

„Сунце се, тад, појави из лица Његовог.

Месец сјајни из груди Његових.

Рој звезда из очију Његових.

Зоре ведре из обрва Његових.

Ноћи тамне зи мисли Његових.

Ветрови силовити из даха...“

Коледова књига, 1а

Тако је Род створио све оно што нас окружује, све што је при Роду, све оно што називамо Природом. Род је свет поделио на Јав – свет видљив, појавни, и Нав – свет невидљив, духовни. Род је одвојио правду од неправде. Гром силни је од стране Рода устоличен у огњеној кочији. Бог Сунца Ра, који се појавио из лика Рода, устоличен је у златном чуну, а Месец у сребрном. Род је из својих уста испустио Дух Божји – птицу Мајку Сва. Род је у виду Духа Божијег створио Сварога – Небеског Оца.

Сварог је привео крају стварање света. Он је постао владар овоземаљског Света, господар Божијег Царства. Сварог је поставио 12 стубова који подупиру небески свод.

Род је, из речи Свевишњег, створио бога Барму, који почне да мрмља (бормотањ) молитве, оде, да казује Веде. Он је, итсо тако, створио оБармни Дух, његову супругу Тарусу.

Род је постао Небески Извор. Створио је воде Великог океана. Из морске пене појавила се Патка Света, која је излегла многе Богове; јасуне и демоне дасуне. Род је створио Краву Земун и Козу Седуњу. Из њихових вимена потекло је млеко које се разлило и претворило у Млечни Пут. Потом је створио камен Алатир, којим је почео да меша Млеко. Од маслаца добијеног након бућкања, створена је Мајка Сирова Земља.

Све је то проистекло из правих митова, србских митова, а касније их је свако на свој начин тумачио.

Све се изокренуло када су људи прихватили материјално и почели да фалсификују изворне ствари.

На разним деловима земљине кугле су се оснивале нове религије, језици, нације и народи.

Сви су брисали оно изворно србско.

Фалсификат је настао након пада Смедерева, када је измишљена Гутенбергова машина и када се почело са фалсификовањем Светог писма.

Заслужна за то је Ангелина Бранковић, деспотица - мати Ангелина

Ангелина је кћи Ђорђа Аријанита Комнина, албанског господара Коњуха (Елбасана). Удала се 1460. године за Стефана Слепог, изгнаног српског деспота, и од тада почиње њен мученички живот. Једно време су живели у Албанији, док им се није родио син Ђорђе. Потом, годину дана касније, по препоруци Скендербега, Ангелининог зета, одлазе у Италију, где су провели 16. година, све до смрти деспота Стефана 1476. године.

На позив мађарског краља Мађаша Корвина, деспотица је са двојицом синова кренула на пут преко Беча и Будима да пренесе мошти свог мужа у Срем. Прво станиште било је село Купиново на Сави, где је подигла Цркву Светог Апостола Луке и у њу положила мошти свога мужа. Подигла је и женски манастир посвећен Сретењу Господњем, недалеко од будућег манастира Крушедола.

А све је започело да се дешава доласком ове жене у Србију : Краљица Јелена Анжујска, супруга Уроша 2

Јелена Анжујска је била даља рођака француског краља Луја 9 и његовог амбициозног брата Карла 2 Анжујског, краља Сицилије и Напуља. Удала се за Уроша 2 око 1250. године. Задржала је своју католичку веру до краја, али је поштовала српску цркву.

Њен биограф архиепископ Данило 2 са пуно речи хвале описује краљичину личност и дело, била је поштована и од православних и од католика у Приморју.

Њена најзначајнија задужбина је манастир Градац подигнут око 1270. године на ободу шумовитих падина Голије. Најраније и најдрагоценије сведочанство о настанку манастира Градац оставио је управо архиепископ Данило 2 у животопису краљице Јелене.

При грађењу манастира Јеленино западњачко порекло имало је пресудну улогу јер се у архитектури преплићу елементи готике са домаћом рашком школом. Умрла је у дубокој старости 8. фебруара 1314. године у свом дворцу Брњаци, на горњем Ибру. Сахрањена је у манастиру Градац.

Те две жене су највећи кривци за све оно што се дешава Србима од Немањића па до сада. Када је Ангелина Бранковић титулу деспота – господара света предала Риму, почело је комплетно фалсификовање историје и Срби одједном нису постојали, дошли су у 6 веку на Балкан а одакле то нико не зна.

Тада је запад добио оно што до тада није имао – духовну моћ.

Тада је почео нагли пропаст Срба.

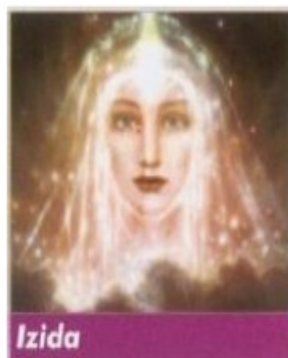
Likovi Sunca, Meseca i zvezda (paganski simboli glavnih božanstava - muških i ženskih) i Okultni masonski heksagrami, pentagrami i trouglovi unutar krugova) ukrašavaju podove. Pauni koji okružuju kvadrat i trougao u krugu takođe su simboli boga sunca ili Lucifera.

U podzemnim grobnicama ispod katedrale nalaze se grobovi i tu se prikazuju odežde i predmeti koji imaju papski natpis IHS (Izida Horus Seb) okružen sunčevim zracima kao i izvezenim mitološkim pticama koje svojim mesom hrane svoje mlade a to predstavlja simbole obožavanja Ozirisa.

Marija i Madona i dete zauzimaju mesto drevnog obožavanja Izide i Horusa. Marija postaje nebeska carica i posrednik, kao što su bile paganske boginje.

Paganska boginja doji zmiju.

*Marija na zmiji u
ckrvi u Vitlejemu.*

U katolicizmu,

u hinduizmu

i drevnom Egiptu.

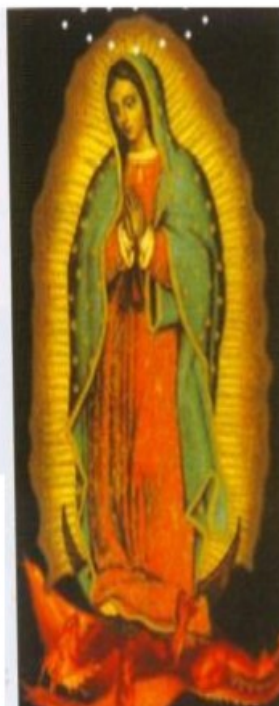
U budizmu.

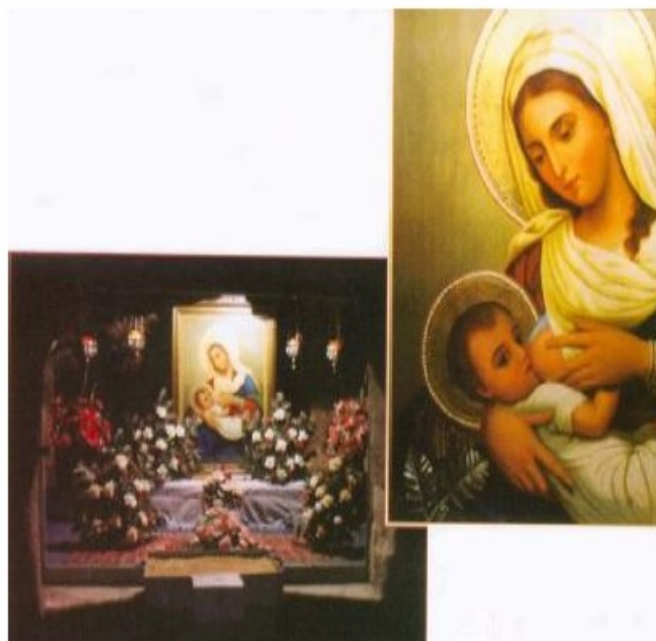
U religiji Hetita.

*U meksičko-indijanskoj religiji sa
Gospom od Gvadalupe kao
savremenom manifestacijom.*

Paganske boginje, takođe, su obožavane u kultovima plodnosti; Marija danas prima slično poštovanje. Sledeće slike prikazuju pećinu mleka u Vitlejemu u kojoj danas žene traže blagoslove za plodnost.

Marija, takođe, zauzima mesto paganske boginje kao nebeska carica:

Na ovom reljefu u jednoj katoličkoj crkvi u Nemačkoj Marija je krunisana za nebesku caricu od strane Boga Oca i Sina, dok joj se smrtnici klanjaju.

Mariju krunišu anđeli, dok Bog i Sin posmatraju.

Marija postaje novi posrednik, dok nosi ožiljke raspeća i sam Isus joj predaje trnovu krunu (ova slika se nalazi u jednom manastiru u Rimu).

Mariju kruniše papa Jovan Pavle II.

Тада су изокренули значење Реда Змаја.

Krilati zmaj bio je simbol paganskog Rima, a papstvo ga je učinilo svojim simbolom. Otkrivenje u 13. poglavlju govori da je azdaja dala papstvu svoj presto i svoju vlast. Evo grba paganskog Rima i azdaje u Vatikanskom muzeju. Vatis=božanstveni, can=zmija, Vatikan = božanstvena zmija.

Rim je danas personifikacija drevne vavilonske vladavine, a Bog poziva svoj narod da izađe iz njega. U Otkrivenju, u 18. poglavlju čitamo:

»I posle ovog videh drugog anđela gde silazi s neba, koji imaše oblast veliku; i zemlja se zasvetli od slave njegove. I povika jakim glasom govoreći: pade, pade Vavilon veliki, i posta stan đavolima, i tamnica svakom duhu nečistom, i tamnica svih ptica nečistih i mrskih; jer otrovnim vinom kurvarstva svoga napoji sve narode; i carevi zemaljski s njom se kurvaše, i trgovci zemaljski obogatise se od bogatstva slasti njene. I čuh glas drugi s neba koji govori: Iziđite iz nje, narode moj, da se ne pomešate u grehe njene, i da vam ne naude zla njena. Jer gresi njeni dopreše tja do neba, i Bog se opomenu nepravde njene.« (Otkrivenje 18,1-5)

Увели су лажне доктрине да би сакрили свој материјални интерес.

И успели су у томе до моје појаве.

Све њихове лажи, митове и мистерије сам разбио и објаснио.

LAŽNE DOKTRINE

DATUM

Nedelja	321-364. n.e. Sabor u Laodikeji
Obožavanje relikvija	337. n.e.
Brojanice	366. n.e.
Misa	394. n.e.
Večne muke	590. n.e.
Oproštajnice	799. n.e.
Obožavanje Marije	850. n.e.
Ispovedanje	1198. n.e.
Zabranjivanje Biblije	1299. n.e.
Krštenje novorođenčadi	1311. n.e.
Tradicija iznad Svetog pisma	1563. ¹⁵ (ponovo utvrđeno)
Transsubstancijacija	1563. (ponovo utvrđeno)
Čistilište	1563. (ponovo utvrđeno)
Opravdanje verom i delima	1563. (ponovo utvrđeno)
Oproštajnice	1563. (ponovo utvrđeno)
Preterizam/futurizam	1585.
Bezgrešno začće	1854.
Papina nepogrešivost	1870.
Papa suvereni vladar	1929.
Marijino vaznesenje	1951.
Marija kao posrednik	očekuje se konačno vatikansko objavljivanje

Сервирају нам и данас разноразне приче, у предвечерје коначне катаклизме, мислећи да ће променом свести код индиго деце да та деца нешто ураде за њих.

Неће, јер сви они који се буду Вазнели, Вазнеће се чисти.

Људима сам објаснио како да очисте своје душе и ко то буде прихватио Вазнеће се.

Тражили су људи да дођем, сада када сам овде не виде ме због своје таштине.

Ја увек праштам, али да ли ће људи да опросте сами себи?

У ИМЕ ОЦА И МАЈКЕ И СИНА
СЛОБОДАН